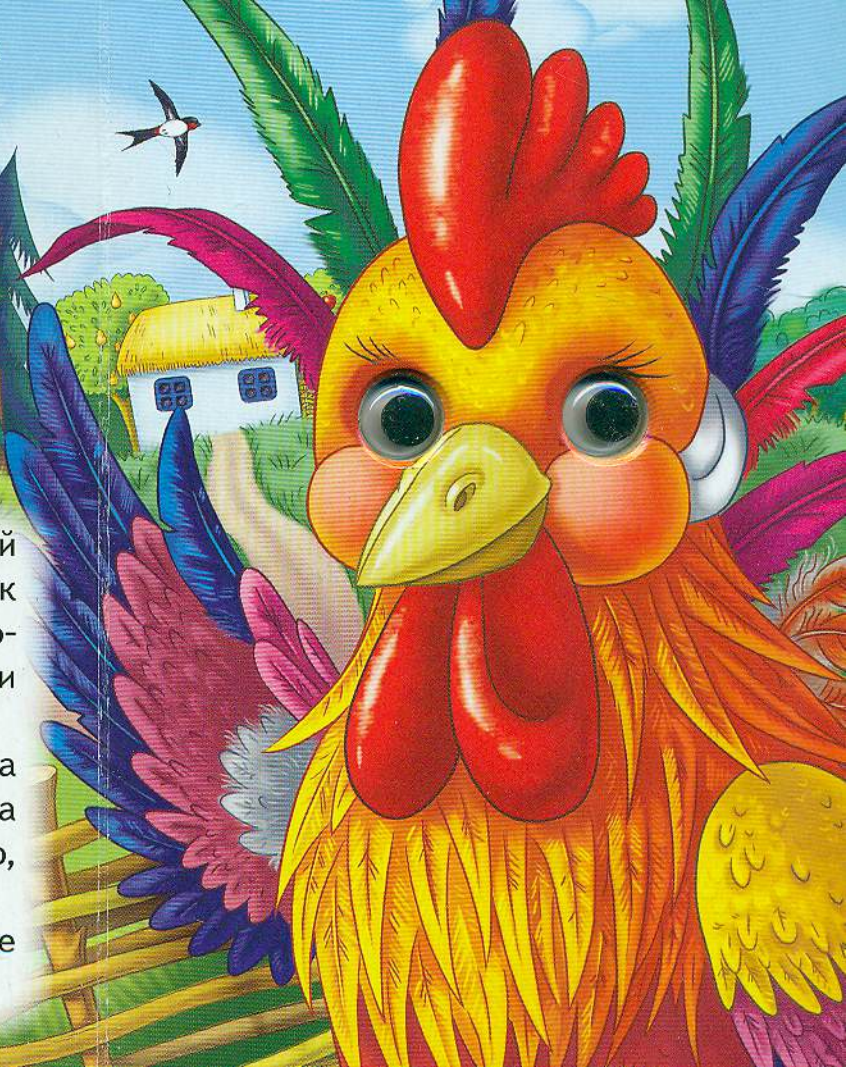

Жили собі котик та півник в одній хатці. Котик на скрипочці грає, а півник пісеньки співає. Котик іде якої їжі здобувати, а півник вдома сидить та хати глядить.

Тільки побачила півника лисичка та й задумала його виманити. Підійшла під віконце, як котика вдома не було, та й підмовляє:

— Іди, півнику, до мене! Що у мене золота пшениця, медяна водиця!

А півник їй одмовляє:

— То-ток, то-ток, не велів коток!

Бачить лисичка, що не виманить так півника, та прийшла раз уночі, насипала півникові попід вікном золотої пшениці й причаїлася за хаткою. Отже, котик пішов, а півник глянув у віконце, коли під хаткою пшениця розсипана, і нікого нема. Дума собі: «Піду лиш я трохи поклюю. Та й знов у хатку сховаюся. Котик і не знатиме!».

